

DZEJAS DIENAS 2025. Nr.30
Z.A.Meierovica Kabiles pamatskolas
skolēnu jaunrades darbi

DZEJAS DIENAS

2025

Skolas avīzes «KABATA» literārais pielikums

SKOLAS BILDE

ATMINU OZOLIEM ZĪLES BRIEST

Vakarā saulriets sarkans un ilgi neizdziest,
Ozollapu ietvarā diena atvadās rāmi,
Bet sirds, tu jūti, grib nemieru viest.
Un viņa tev teic: ozoliem zīles jau briest.

No divām pusēm ved zaļas alejas kalnup,
Allaž stalti ozoli zaru žuburus plašumā slej.
Alejas galā staro gaišs nams, tas tevi sauc,
Tas liek tev, sola, dāvā, turp domastev trauc.

Pa aleju sirmo raits solis ik rītu reiz nesa
Uz gaismoto zinību namu tevi ikdien,
Lai tagad, pēc gadiem, paceļot ozola zīli,
Tu atskārt, ka viņu – šo namu – mīli.

Eduards Skabis,

Kabiles vidusskolas 1972.g. absolvēts

Rudens ienāk bildē manā,
Raibs un košs kā vienmēr.
Skolas solā sēdēt nāku,
Jo septembris jau klāt.

Pirmajā septembrī gāja labi -
Satiku es klasesbiedrus,
Satiku es visus draugus:
Nu bieži kopā būsim mēs.

Mēs kopā skraidīsim un smiesim,
Un visi pastaigāties iesim.
Mēs mācīsimies cītīgi,
Un visi būsim prātīgi.

Sofija Balode, 5.klase

PĒDĒJAIS GADS SKOLĀ

Pēdējais gads Kabiles skolā man māj,
Taču pretī viena grūtība man stāj.
Kā barikāde tā bloķē manu ceļu
Uz nākotnes plašo zelta eju.

Eksāmenu laiks jau drīz,
Tur *Chat GPT* vairs nepalīdz.
Jāsāk lietot galva mana,
Lai eksāmenu rezultāti ir gana.

Mana nākotne nu būs tāda -
Atkarīga no eksāmenu rezultāta.
Nu ir laiks man projām iet,
Nav vairs jēgas asaras šeit liet.

Lūk, manas rokas – atestātu tajās lieciet,
Ar skolas beigšanu mani sveiciet,
Vienvirziena bijeti uz kojām, lūdzu, steidzies,
Mans laiks šai skolā nu ir beidzies.

Dita Tīsa, 9.klase

PIE LOGA

Es sēžu pie loga un domāju klusi,
Kāpēc viss mainās tik ātri.
Vakar vēl smējos, šodien es klusēju,
Domās pa mākoņiem tālu es ceļoju.
Saules zaķi uz sienām spīd,
Ēnas pa grīdu sāk dejot.
Laiks ātri steidzas,
Sirdī man jautājums,
Kurš atbildi prasa.
Kur paliek sapņi, kas prātā man mīt?
Kur aiziet vārdi, ko cilvēki saka?
Es jūtos kā putns ar spārniem vēl jauniem,
Kas gaida, kad debesīs pirmoreiz kāps.

Beāte, 7.klase

LIETUS MĀKONIS

Melns kā piķis mākonis kīst,
Lietus no tā vienmēr īst,
Silts kā no pupa zīsts.
Augi tāpēc nenovīst.

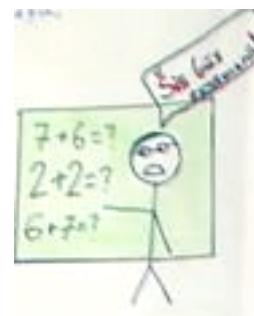
Liels un draudīgs ir tas,
Taču mirt man negribas.
Laimē un priekos sēžu es,
Un man palīdz meitenes.

Vajag mums to lietu, jā,
Noslāpt varam bez tā.
Ja tas vispār nelītu,
Tad mēs visi izkalstu.

Alekss Prūsis, 9.klase

SKOLAS DZĪVES TURPINĀJUMS...

Gribas skolā mums palikt mazliet ilgāk,
Bet skolas beigšanai tik tuvu esam jau -
Noslēguma pārbaudījumi nu būs.
Šeit pamatskolas izglītību visi gūs.

Kāda būs mūsu nākotne?
To zina tik mācību Dievs.
Zelta gudrība tik nāks,
Ja mūsu pelēkās šūniņas strādāt sāks.

Bet kāda būs skolas nākotne?
Diemžēl mācības vairs nebūs te.
Lai šī skola vienmēr spīd un laistās,
Mēs tai sakām lielu Paldies!

Drit vai kociņ, cik jautri te bija!
Kāpēc mācībām Kabilēs skolā jāizzūd?
Visi mēs to novērtējam augstu,
Teiksim saviem skolotājiem: Liels paldies!

Kalvis Oliņš, 9.klase

ES VĒLOS

Mana dzīve sarežģīta,
Bieži vien tā samežģīta.
Gribētos, lai viss ir labi,
Tā kā iepriekš viss bij' labi.

Gribētu, lai visa ģimene ir kopā
Tad visu laiku kopā pavadīsim.
Mans tētis drīz atbrauks no ārzemēm.
Un Jauno gadu kopā gaidīsim.

Odrija Butkus, 5.klase

BASKETBOLS

Basketbolam fanu daudz,
Līdzjutēji trenē balsi.
Spēlētāju arī daudz -
Sarosīsies no visām valstīm.

Latvija jau pilnā sparā
Cenšas turkus pievarēt.
Šoreiz viņiem neizdodas,
Cenšas kaut uz pilnu simtu.

Pienāk latvju grūtā diena,
Spēlējot pret kaimiņiem.
Cerējām uz uzvaru,
Taču tomēr zaudējām.

Līdzjutējiem bija prieks
Visas spēles skatīties.
Cīnīsimies nākamgad,
Godalgas mēs iegūsim.

Regnārs, 8.klase

MANS SUNS POKIJS

Man mājās suns Pokijs,
Jāspēlējas man ar viņu,
Jāstaigājas man ar viņu,
Jāiet gulēt man ar viņu.
Visu nakti guļ man blakus,
Modina tas mani, muti laizot.
Dodu viņam putru ēst,
Atkal ejam spēlēties.
Es esmu laimīga ar viņu.

Airita Podkalne, 5.klase

KUR TAD PALIEK KAULIŅI?

Liela stāv uz šķīvja plūme,
Vienai pašai tai ir rūme,
Bet kad blakus citas nāk,
Tad tās pārgrupēties sāk.

Vista galda stūri smaržo,
Tā gan visiem labi garšo.
Viens pēc otra gabaliņi zūd,
A kur tu pēc tam kaulus grūd?

Lielais suns tos kaulus grauž,
Bet plūmes kauliņš zemē aug.

Deivids Babrāns, 6.klase

ZOBU FEJA

Es iekožos šokolādē un – plukš!
- Zobiņš sāk kustēties.
Skrienu pie spoguļa skatīties.
Jā! Mans zobs kustas!
Es pieskaros un tas iekrīt saujā.
Es gribu šo zobu zem spilvena likt,
Jo varbūt pie manis feja var tikt.
Es aizmiegū, bet miegs man ir caurs.
Un rīts jau ir klāt.
Skatos zem spilvena -
Tur spīd divi eiro!

Marta Celmiņa, 5.klase

ZIEMA

Katru dienu gaidu ziemu,
Lai tā atnāktu ar sniegu.
Ļoti es to ziemu mīlu,
Savu mīļāko gadalaiku.
Jo man ziemā notiek viss:
Dzimumdiena, vārdadiena -
Vārdu sakot, prieka dienas.
Tas ir prieka gadalaiks,
Jo viss ir baltās, gaišās krāsās.
Man patīk sniegavīri
Un pikošanās sniega pikām,
Un vārtīties pa sniegu,
Un taisīt sniega enģeļus.
Ziema – visaukstākais gadalaiks,
Bet manā sirdī tas vissiltākais.
Mīļā Ziema, tevi gaidu!

Dāvids Jānis Meisters, 6.klase